

Statens almindelige Midler paa lignende Vis som Udgifterne til Aldersrentelovgivningen. Hvis man ikke vil gaa over til en saadan gennemgribende Ændring, hvis man vil opretholde hele Forsikringssystemet, saa maa vi anbefale en omfattende og grundig Revision af hele denne Ordning i Tilslutning til de samlede Forslag, som vi har stillet. Jeg tilføjer, at jeg erkender, at det ikke er let for et enkelt Parti, for en enkelt Mand, at stille saadanne Forslag i en saadan Skikkelse, at de kan være fuldt tilfredsstillende, men hvis man fra Regeringens Side og fra de andre Partiers Side vilde yde sin Medvirkning, nærer jeg ingen Tvivl om, at et tilfredsstillende Resultat kunde blive naaet paa dette Grundlag.

Axel Møller: Jeg skal tillade mig paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at anbefale de Ændringsforslag, fem konservative Medlemmer har stillet udenfor Betænkningen. Det vil ses, at der er to Ændringsforslag. Det ene Ændringsforslag, til § 4, drejer sig om at bevare Retten for de nuværende Invalidrentenydere til vedblivende at oppebære den dem tilkommende Rente indtil det 62de Aar, det Tidspunkt, til hvilket Invalidrenten ifølge den nugældende Lov løber som en Forsikring. Det andet er stillet til § 33 og gaar ud paa at bestemme, at de nuværende Invalidler, som endnu ikke har faaet tilkendt Rente, men som har indgivet Ansøgning derom eller indgivet Ansøgning derom inden den nye Lovs Ikrafttræden, ogsaa skal have Ret til at faa deres Rente bestemt efter de nugældende Regler. Det er et Retfærdighedshensyn, at de faar det, thi det vilde dog se mærkeligt ud, om Administrationen og Retten ved at forhale Behandlingen af en Ansøgning kunde bevirke, at Staten slap billigere, ved at Invaliden blev bragt ind under den nye Lovs Bestemmelser. Det afgørende maa efter vor Mening være dette, om de paagældende er blevet Invalidler under og har erhvervet Retten ifølge den nugældende Lovs Bestemmelser.

Man kunde spørge, om det ikke ud fra et Forsikringssynspunkt var rigtigt at sige, at ogsaa de nuværende Medlemmer af Sygekasserne, der betaler Præmie, og hvis Forsikring altsaa er løbende, men som endnu ikke er blevet Invalidler, bør holdes udenfor, saaledes at man, hvis man vilde ind paa en ny Ordning, maatte skride til en Likvidation af hele Loven. Jeg skal ikke benægte, at der kan anføres en Del for dette Synspunkt, men vi har

fra vor Side villet indskrænke os til de efter vor Mening absolut klare Tilfælde, nemlig de nuværende Invalidler og ganske særlig de nuværende Rentenydere, og vi erkender, at der mellem dem og de Folk, som endnu ikke er blevet Invalidler, er en væsentlig Forskel. For de sidstes Vedkommende kan man, hævdes der fra forsikringskyndig Side, meget vel tænke sig en Opsigelsesret, saaledes at Forsikringen fremtidig skulde ophøre, idet det vilde se urimeligt ud, om Forsikreren — her Staten — skulde være bundet i op til 40—50 Aar ud i Fremtiden uden at kunne opsiges. Men enhver Tale om at opsiges en Forsikring er paa Forhaand ganske udelukket for de Folk, som er blevet Invalidler. Saa snart det, man har forsikret imod, er indtruffet, vil jo heller ikke noget privat Selskab finde paa, at man kunde opsiges og derved berøve den forsikrede den Ret, han har erhvervet ifølge Forsikringen. Vi har derfor ikke taget disse Folk med de løbende Forsikringer med, men indskrænket os til de klare Tilfælde, de nuværende Invalidler og de nuværende Rentenydere.

Maa jeg paa Forslagsstillerens Vegne med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Revision sige, at vi er ganske indforstaaede med, at denne Lov trænger til en Revision. Vi ønsker kun, at denne Revision skal udføres saaledes, at man ikke rører ved de bestaaende vel erhvervede Rettigheder. I øvrigt er vi fuldkommen enige i, at hvad der kan gøres ved en mere effektiv Kontrol for at komme Misbrug til Livs, som utvivlsomt forekommer, bør gøres; og ikke blot overfor fremtidige Invalidler, men ogsaa overfor de nuværende Rentenydere ønsker vi, at Kontrollen skal gennemføres effektivt. Vi ønsker paa ingen Maade at holde Haanden over fingerede Invalidler, selv om de nu sidder og nyder Rente, det er kun de virkelige Invalidler, vi ønsker at beskytte. Men baade den nugældende Lov og det nye Lovforslag giver fuld Hjemmel til at føre Kontrol ogsaa med de Invalidler, hvem Rente allerede er tilkendt; hvis deres Forhold forandres, saa at de ikke længere har den Nedsættelse af Erhvervsevnen, som er en Betingelse for at nyde Renten, skal de naturligvis ikke have den, og hvis en Kontrol giver det Udslag, at de ikke har Ret til Renten, er der fuld Hjemmel til at tage den fra dem.

Maa jeg i denne Sammenhæng minde om, at vi tidligere har gennemført en lille Revision af Loven af 1921; det var kun en ganske lille Revisionslov eller Tillægslov af 29. Marts 1924. Jeg anfører den her for at